

**НАУКОВА
ФІЛОЛОГІЧНА
ОРГАНІЗАЦІЯ
«ЛОГОС»**

**Міжнародна
науково-практична конференція**

**«СУЧАСНІ НАУКОВІ ДОСЛІДЖЕННЯ
ПРЕДСТАВНИКІВ ФІЛОЛОГІЧНИХ НАУК
ТА ЇХНІЙ ВПЛИВ НА РОЗВИТОК
МОВИ ТА ЛІТЕРАТУРИ»**

7-8 квітня 2017 р.

м. Львів

**НАУКОВА ФІЛОЛОГІЧНА
ОРГАНІЗАЦІЯ «ЛОГОС»**

**Міжнародна
науково-практична конференція**

**«СУЧАСНІ НАУКОВІ ДОСЛІДЖЕННЯ
ПРЕДСТАВНИКІВ ФІЛОЛОГІЧНИХ НАУК
ТА ЇХНІЙ ВПЛИВ НА РОЗВИТОК
МОВИ ТА ЛІТЕРАТУРИ»**

7-8 квітня 2017 р.

м. Львів

УДК 80(063)
ББК 80я43
С 91

Сучасні наукові дослідження представників філологічних наук та їхній вплив на розвиток мови та літератури: Матеріали міжнародної науково-практичної конференції: м. Львів, 7-8 квітня 2017 р. – Львів: ГО «Наукова філологічна організація «ЛОГОС», 2017. – 172 с.

Видається в авторській редакції. Редакційна колегія Наукової філологічної організації «ЛОГОС» не завжди поділяє погляди, думки, ідеї авторів та не несе відповідальності за зміст матеріалів, наданих авторами для публікації.

У виданні зібрані тези, подані на міжнародну науково-практичну конференцію «Сучасні наукові дослідження представників філологічних наук та їхній вплив на розвиток мови та літератури».

УДК 80(063)
ББК 80я43

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. ЗАСОБИ МАСОВОЇ КОМУНІКАЦІЇ

Ямшинська Н. В.

ЗНАЧЕННЯ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ,
ЯК ЗАСОБУ НАУКОВОЇ ТА ПРОФЕСІЙНОЇ КОМУНІКАЦІЇ..... 8

СЕКЦІЯ 2. ТЕОРІЯ ЛІТЕРАТУРИ, ПОРІВНЯЛЬНЕ ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВО

Динь О. В.

АВТОПЕРЕКЛАД В КОМПАРАТИВІСТСЬКОМУ ДИСКУРСІ
(НА МАТЕРІАЛІ ТВОРЧОСТІ Р. ЧІЛАЧАВИ)..... 11

СЕКЦІЯ 3. ЛІТЕРАТУРА ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН

Акімова А. О.

НОВІТНЯ КИТАЙСЬКА ДРАМАТУРГІЯ:
СИНТЕЗ ВІЗУАЛЬНОГО ТА ВЕРБАЛЬНОГО 15

Кравченко Є. О.

АЛЮЗІЯ У ЛІНГВІСТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕННЯХ..... 17

Кушка Б. Г.

АМБІВАЛЕНТНІСТЬ ЯК ПОЕТИКО-СТИЛЬОВА ДОМІНАНТА
РОМАНУ М. ТУРНЬЄ «ВІЛЬШАНИЙ КОРОЛЬ»..... 19

Перекрест М. І.

ПРОБЛЕМАТИКА «МЕЖОВОЇ СИТУАЦІЇ» І КОНЦЕПЦІЯ ТРАГІЧНОГО
В ДРАМІ Ж.-П. САРТРА «МЕРТВІ БЕЗ ПОХОВАННЯ» 21

Савченко З. В.

ЖАНРОВІ ПРІОРИТЕТИ ФРАНЦУЗЬКОГО «НОВОГО РОМАНУ»..... 24

СЕКЦІЯ 4. ЗАГАЛЬНЕ, ПОРІВНЯЛЬНО-ІСТОРИЧНЕ, ТИПОЛОГІЧНЕ МОВОЗНАВСТВО

Sukhorukova K. O., Kyslytska A. S.

LINGUISTIC VS CONCEPTUAL PICTURES OF THE WORD 27

Романюк Н. М.

СЕМАНТИЧНІ ТИПИ МОВНИХ КЛІШЕ
АНГЛІЙСЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВ 29

Сидорченко А. С.

ВПЛИВ СУЧАСНОГО АМЕРИКАНСЬКОГО ВАРІАНТУ
АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ НА БРИТАНСЬКУ АНГЛІЙСЬКУ МОВУ 32

Смазнова М. В.

МОВА ЯК ЄДИНИЙ ФАКТОР ОБ'ЄДНАННЯ ЗНАННЯ,
ІСТОРИЇ, СУСПІЛЬСТВА ТА ЛЮДИНИ 35

Смерчинська О. В., Тимняк З. С.

СИНТАКСИЧНІ КОНСТРУКЦІЇ З ФАЗОВИМ ЗНАЧЕННЯМ
ЗАВЕРШЕНОСТІ ДІЇ В УКРАЇНСЬКІЙ ТА НІМЕЦЬКІЙ МОВАХ..... 38

СЕКЦІЯ 5. ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА ПЕРЕКЛАДУ

Адаменко К. М. ЛІНГВІСТИЧНІ ОЗНАКИ АНГЛОМОВНИХ ПЕЙЗАЖНИХ ОПИСІВ	40
Бережна О. О. СПОСОБИ ПЕРЕДАЧІ СЕМАНТИЧНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ АНГЛОМОВНИХ ТЕКСТІВ ГАЛУЗІ УРБАНІСТИКИ	41
Волдинер О. Р. ПСИХОЛІНГВІСТИЧНА ПРИРОДА ГРАМАТИЧНОЇ ІНТЕРФЕРЕНЦІЇ	44
Зімонова О. В. ПЕРЕКЛАД ЯК ОДНА ІЗ ФОРМ ВИВЧЕННЯ МОВИ У ВНЗ.....	47
Мороз Т. Я. ФУНКЦІОНАЛЬНО-СТИЛІСТИЧНА МОДЕЛЬ АНГЛІЙСЬКОГО МОДЕРНІСТСЬКОГО ТЕКСТУ ТА ЇЇ РЕАЛІЗАЦІЯ В ПЕРЕКЛАДІ.....	49
Ренська І. І. ОСОБЛИВОСТІ СУДОВОГО ПЕРЕКЛАДУ (НА МАТЕРІАЛІ АНГЛІЙСЬКОЇ, ПОЛЬСЬКОЇ, РОСІЙСЬКОЇ, УКРАЇНСЬКОЇ МОВ).....	51
Смольницька О. О. ДО ПИТАНЬ СУЧАСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШОТЛАНДИСТИКИ: ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК ШОТЛАНДСЬКОЇ НАРОДНОЇ БАЛАДИ «ЕЛЛІСОН ГРОСС» І ОПОВІДІ ЖІНКИ З БАТУ («КЕНТЕРБЕРІЙСЬКІ ОПОВІДКИ» ДЖЕФФРІ ЧОСЕРА)	54
Ходаковська О. О. ЕКВІВАЛЕНТНІСТЬ ПЕРЕКЛАДУ АНГЛОМОВНОГО ЮРИДИЧНОГО ДИСКУРСУ	57
Шабан А. І. «ХИБНІ ДРУЗІ» ПЕРЕКЛАДАЧА У МЕДИЧНИХ ТЕКСТАХ.....	60

СЕКЦІЯ 6. МІЖКУЛЬТУРНА КОМУНІКАЦІЯ

Куценко Н. М. РОЗВИТОК МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ ТА ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА НАВЧАННЯ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ УКРАЇНИ ТА ПОЛЬЩІ	63
Samofalova O. V. USAGE OF NEURODIDACTICS PRINCIPLES AS MODERN APPROACHES IN ENGLISH-SPEAKING COMMUNICATIVE COMPETENCE FORMATION AMONG STUDENTS OF TECHNICAL PROFESSIONS	65
Симонок В. П. ИНОЯЗЫЧНЫЕ ЭЛЕМЕНТЫ В СЛОВАРНОМ СОСТАВЕ СОВРЕМЕННОГО АНГЛИЙСКОГО ЯЗЫКА	67
Хребтова В. В. ДО ПИТАННЯ ВИХОВАННЯ ПОЛІКУЛЬТУРНОЇ ОСОБИСТОСТІ В УКРАЇНІ	70

СЕКЦІЯ 7. УКРАЇНСЬКА МОВА ТА ЛІТЕРАТУРА

Бабенко А. О. РЕФЛЕКСІЯ ІДЕНТИЧНОСТІ У РОМАНІ СЕРГІЯ ЖАДАНА «ВОРОШИЛОВГРАД».....	72
---	----

Вітюк М. С., Гарвасюк О. І. ПОЕТ-ПІСНЯР, ЗАДИВЛЕНИЙ У ЗАВТРА	75
Гончарук В. А. ОСМИСЛЕННЯ ФЕНОМЕНУ ІСТОРИЧНОЇ ПАМ'ЯТІ ЛІНОЮ КОСТЕНКО	79
Жиленко І. Р. «ЯК БАЧУ ЛИШ ДОБРО У ЛЮДЯХ, Я ВСІХ ОБНЯТИ ЇХ БАЖАЮ»: МАЛА ПРОЗА ЛЕСІ ВЕРХОВИНКИ	82
Кардашук О. В. СЕМАНТИЧНА СТРУКТУРА ПРОСТОРОВИХ ПРИКМЕТНИКІВ В УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ	85
Кир'янчук І. Б. ЛІС ЯК УНІКАЛЬНИЙ СЕКТОР ПОЕТИЧНОГО БУТТЯ У ВІРШІ МИХАЙЛА ОРЕСТА «ТВЕРДИНЯ ТЕМНО-СИНЯ, ДАЛЬНІЙ ЛІС...»	89
Матюшко І. О. КОМПОЗИЦІЯ РОМАНУ ВАСИЛЯ ШКЛЯРА «МАРУСЯ» ЯК ОБ'ЄКТ ЛІНГВОСИНЕРГЕТИЧНОГО АНАЛІЗУ	90
Наумко Г. Б. КАТЕГОРІЯ ПОРІВНЯННЯ (СТАТУС ТА ФУНКЦІЇ) (НА ОСНОВІ ПОЕЗІЇ ЛІНИ КОСТЕНКО)	93
Орлик Я. В., Гарвасюк О. І. КОНФЛІКТ МИСТЕЦТВА І ВЛАДИ В РОМАНІ ПАВЛА ЗАГРЕБЕЛЬНОГО «ДИВО»	95
Пісецька О. В., Гарвасюк О. І. ОСНОВНІ МОТИВИ ТВОРЧОСТІ ЛІНИ КОСТЕНКО	98
Тендітна Н. М. ХУДОЖНЄ ВТІЛЕННЯ СМЕРТІ У РОМАНІ А. КРІСТІ «ТАЙНА ЗАМКА ЧИМНИЗ»	101
Харенко С. А. «ЗАВІСА НЕВІДАННЯ» У ПОЕМІ Т. ШЕВЧЕНКА «ГАЙДАМАКИ»	104
Хмарук А. Ю. МОДАЛЬНА МОДИФІКАЦІЯ РЕЧЕНЬ (НА МАТЕРІАЛІ ТВОРІВ Т. Г. ШЕВЧЕНКА)	107
Шептур А. М. АКТУАЛІЗАЦІЙНА СФЕРА РЕЧЕНЬ ПИТАЛЬНОЇ МОДАЛЬНОСТІ НА МАТЕРІАЛІ ТВОРІВ О. ДОВЖЕНКА	111
Шуту Лаура ГРАМАТИЧНА СТРУКТУРА ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ У ТЕКСТОВІЙ КАНВІ ТВОРІВ МАРІЇ МАТІОС	114

СЕКЦІЯ 8. РОСІЙСЬКА МОВА ТА ЛІТЕРАТУРА

Аргунова Г. В. ОБУЧЕНИЕ ИНОСТРАННЫХ СТУДЕНТОВ НАУЧНОМУ СТИЛЮ РЕЧИ	118
Некрылова Е. Л. КОГНИТИВНО-ЭВОЛЮЦИОННЫЙ И ПОССИБИЛИСТИЧЕСКИЙ ПОДХОДЫ КАК МЕТОДОЛОГИЧЕСКАЯ БАЗА ДЛЯ ИЗУЧЕНИЯ ТЕНДЕНЦИЙ УТРАТЫ И ОБРЕТЕНИЯ ПЕРЕХОДНОСТИ РУССКИМИ ГЛАГОЛАМИ	122

Падура С. А. СТРУКТУРНЫЕ ОСОБЕННОСТИ НАИМЕНОВАНИЙ ТВОРЧЕСКИХ КОЛЛЕКТИВОВ (НА МАТЕРИАЛЕ РУССКОГО ЯЗЫКА)	125
---	-----

СЕКЦІЯ 9. РОМАНСЬКІ, ГЕРМАНСЬКІ ТА ІНШІ МОВИ І ЛІТЕРАТУРА

Арделян М. В., Подворна Л. А. ІНТЕРНЕТ У НАВЧАННІ УСНИМ ВИДАМ МОВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	127
Бутенко О. А., Ткаченко Д. В. ПОЛІФУНКЦІОНАЛЬНІСТЬ МОДАЛЬНИХ ДІЄСЛІВ ЯК ГРАМАТИЧНИХ ЗАСОБІВ ХЕДЖИНГУ В АНГЛОМОВНОМУ НАУКОВОМУ ДИСКУРСІ (МЕТОДИЧНИЙ АСПЕКТ).....	129
Головач Т. М. ЛЕКСИЧНІ ЗАПОЗИЧЕННЯ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ: ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА.....	132
Давидюк Н. О. КОНСТРУЮВАННЯ СОЦІАЛЬНОЇ ТА МЕДІЙНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ У ТВИТТЕРІ.....	134
Дейчаківська О. В., Хомик А. Ю. ОСОБЛИВОСТІ ІНВЕРСІЇ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ.....	137
Довженко І. В. РОЛЬ СИТУАТИВНИХ ЗАВДАНЬ У ФОРМУВАННІ ПРОФЕСІЙНОГО МОВЛЕННЯ	139
Дроботун А. О. ЛЕКСИКО-СТИЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ АНГЛОМОВНИХ ПРОМОВ НОБЕЛІВСЬКИХ ЛАУРЕАТІВ.....	142
Дудка К. О., Заболотська О. В. ОБ'ЄКТИВАЦІЯ КОНЦЕПТУ КОХАННЯ У РОМАНІ Л. ОЛІВЕР «ДЕЛІРІУМ»	145
Калюжна А. Б. ВАЛЕНТНІСНІ ЗВ'ЯЗКИ ЛЕКСЕМ, ЩО ВЕРБАЛІЗУЮТЬ КОНЦЕПТ СИЩИК	149
Краснопольська С.-М. В. МОРАЛІТЕ «КОЖНА ЛЮДИНА» У ТРАДИЦІЇ АНГЛІЙСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ XIV-XV СТ.	150
Лисенко О. С. ОСНОВНІ ЗАПОЗИЧЕННЯ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ У XVII-XVIII СТОЛІТТЯХ ТА ЇХ ВПЛИВ НА ЇЇ СУЧАСНИЙ РОЗВИТОК.....	153
Марку В. І. ФОРМУВАННЯ ТА РОЗВИТОК КЛЮЧОВИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ЗА ДОПОМОГОЮ ВИКОРИСТАННЯ ВІДЕОМАТЕРІАЛІВ ЯК ОДНОГО З ВИДІВ МУЛЬТИМЕДІЙНИХ ЗАСОБІВ НАВЧАННЯ НА ЗАНЯТТЯХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ У ВНЗ.....	155
Матвієнко А. В. СЕМАНТИКА КАЗКОВИХ АРТЕФАКТІВ У МУЛЬТИПЛІКАЦІЙНИХ СТРІЧКАХ «BRAVE» ТА «FROZEN»: КОМПАРАТИВНИЙ АСПЕКТ.....	157

Шевченко І. В., Новікова Ю. Е. ВПЛИВ СКАНДИНАВСЬКИХ ЗАПОЗИЧЕНЬ НА РОЗВИТОК СУЧАСНОЇ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ.....	160
Orlova N. V. PECULIAR FEATURES OF HEDGING WITHIN THE AREAS OF ENGLISH SCIENTIFIC AND ACADEMIC WRITING.....	162
Панасюк Ю. В. МЕТОДИ КОГНІТИВНОЇ ЛІНГВІСТИКИ У ВИКЛАДАННІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ.....	165
Савчук А. Я. МАРКЕРИ ІНТЕРТЕКСТУАЛЬНОСТІ ЯК СТРУКТУРНІ ОСОБЛИВОСТІ НАУКОВИХ МОНОГРАФІЙ ДЕВІДА ЛОДЖА.....	167
Шевченко В. М. ІСТОРИЧНІ ЗМІНИ ПЕРФОРМАТИВНОГО МОВЛЕННЄВОГО АКТУ БЛАГАННЯ У НІМЕЦЬКОМОВНОМУ ДІАЛОГІЧНОМУ ДИСКУРСІ XV–XXI СТ.	170

СЕКЦІЯ 3. ЛІТЕРАТУРА ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН

Акімова А. О.

*аспірант кафедри мов і літератур
Далекого Сходу та Південно-Східної Азії*

Інститут філології

Київського національного університету імені Тараса Шевченка
м. Київ, Україна

НОВІТНЯ КИТАЙСЬКА ДРАМАТУРГІЯ: СИНТЕЗ ВІЗУАЛЬНОГО ТА ВЕРБАЛЬНОГО

Переосмислення дійсності, наслідків «культурної революції», ярликів, що з'явилися разом із її початком та закінченням, пошуки свого місця в житті – стали провідними темами у новітній китайській драматургії 80-х років ХХ століття. Нове покоління прагнуло відшукати себе, посісти гідне місце у суспільстві, подолавши ряд випробувань.

Одним із авторів, хто описував тодішню китайську дійсність, був Ван Пейгун. 1985 року виходить друком драматичний твір автора «Ми». На жаль, на сьогодні, попри значний інтерес до вивчення новітньої китайської драматургії, ім'я Ван Пейгуна практично невідоме для українського читача. На сьогодні, про драматурга згадується, завдячуючи збірнику «Сучасна китайська драматургія» та післяслову науковців В. Аджимамудовій та М. Спешневу, виключно у контексті становлення авангардної драматургії, разом із Цзинь Юнем, Лі Ваньфенем, Лань Інхаєм, Лю Шуганом, Тянь Ханем.

Оновлення драми, наближення її до європейських зразків, Ван Пейгуну вбачалось у створенні самотнього сюжету із життя його сучасників. Дія п'єси відбувається взимку 1976 року. Інтелігенція, у творі представлена зовсім юними Лі Цзяньшан, Цзян І, Юз Ян, Бай Сюе, задля перевиховання, згідно до умов «Школи з перевиховання» в очікуванні «великого стрибка», наближення до життя, має відпрацювати певну кількість трудоднів на селі. Труднощі підстерігають дівчат та хлопців не лише на принизливій роботі, коли у лютий холод необхідно перекидати перемерзлий гній, а й у побутових умовах, коли від вітру навіть зриває двері.

Враховуючи, що приїхала працювати «грамотна молодь», за висловами міських керівників, отже, випробування мають бути більш серйозними: їм починають записувати лише половину трудодня, і, відповідно платиться половина суми за роботу. До того ж, постійно нагадує про себе і голод, адже, за іронічним та влучним висловом Юй Дахай, «якщо не дати всім по черзі поголодувати, як же люди зможуть ніколи не забувати про класову боротьбу?» [6, с. 377].

Надалі дія, символічно, переноситься на весну 1978 року, коли разом із теплом, оновленням природи, посилюються надії на краще життя. І ось вже вчорашня стомлена молодь із ентузіазмом готується складати іспити до вищих навчальних закладів країни. Попри те, що майже всі друзі пройшли випробування, Юй Дахай вирішує проігнорувати результати вступних випробувань, бо його «батько потрапив до засуджених, на ньому тепер політичний ярлик...» [6, с. 388]. На його бік пристає і Цзян І, коли на зауваження Лі Цзяньшань, що тепер не рахують до дев'ятого коліна, за влучними словами якого «у нас в Китаї цього ніколи не змінити...» [6, с. 389].

За текстом твору, шляхи друзів розбігаються у різні боки. Разом вони зустрічаються вже влітку 1981 року, коли і стає зрозумілим, хто чого зміг досягти. Так, Юе Ян – солдат, до якого друзі постійно звертаються «генерал», яким він ніколи не стане, бо після року служби мв проблеми із пам'яттю, Пан Юнь, колишня «чениця», а тепер студентка, потім аспірантка. Лі Цзяньшань мріє стати режисером, а до того все намагається віднайти себе, змінюючи різні види діяльності. Краще за всіх влаштувався Цзян І, на прізвисько Візник, син робітників, зараз він посідає місце заступника начальника відділу пропаганди. Директором приватного підприємства став Юй Дахай, упродовж драми до нього постійно звертаються як Великоголовий.

Остання четверта картина відбувається 1984 року. У той час, коли «настала осінь, час збору врожаю...» [6, с. 417]. Ван Пейгун зберігає інтригу, коли з'ясовується, що Юе Ян не зможе отримати підвищення, із-за того, що хтось написав листа, в якому вказав, що він має проблеми зі здоров'ям. Надалі, на жаль, діагноз підтверджується: «Юе Ян 1979 року на фронті внаслідок поранення в голову отримав струс мозку, зачеплено очний нерв, зір правого ока знизився до нуля та двох десятих, ймовірно, око буде втрачене» [6, с. 423].

Попри сумний вирок, фінал драми досить життєствердний, бо, як не склалося життя, а справжня дружба здолає усі випробування. Юй Дахай пропонує генералові усі свої статки, його одразу підтримує Пань Юнь (яка і написала листа керівництву). Як би надалі не склалося життя, але, за словами Юе Яна, «у людини, поки вона живе, має бути моральний початок, вона повинна завжди чимось жертвувати, створювати щось...» [6, с. 474].

Авангардні інтенції Ван Пейгуна окреслилися в постановці життєвої проблеми із подальшим її вирішенням (усі персонажі знайшли себе в житті). На композиційному рівні, життєвим колізіям символічно послідовно відповідали чотири пори року: випробування – зима, очікування нового – весна, становлення – літо, підбиття підсумків – осінь. Витримана просторово-часова послідовність у драмі уможливила причинно-наслідкове авторське бачення розгортання дії. Що, у свою чергу, позначилося на конфліктному групуванні персонажів: інтрига, коли взимку молодь ділиться планами, влітку, коли все робиться заради майбутнього, любовний трикутник, який, зрештою, вирішує фінал п'єси.

Авангардність драми Ван Пейгуна «Ми» вбачається нами і в текстуальному оформленні твору. На відміну від драми Тянь Ханя «Жінка-інспектор Се Яохуань», «Сивої дівчини» Хе Цзин-чжі та Діна Ні, у п'єсі «Ми» Ван Пейгуна відсутні арії, співи, ліричні відступи, немає акторів-амплуа, таких звичних для класичної китайської драми. Замість них дії коментує персонаж із подвійним сприйняттям щодо назви: Жінка-ударник та Музикант. Якщо Жінка-ударник із коментарями з'являється на початку картини, то Музиканта автор вводить напочатку і наприкінці драми.

Новим стає і освітлення, і одяг героїв, який вони, відповідно до дії, мовчки накидають на себе. Під час дії, актори самі імітують свист вітру, його завивання. Дія у драмі постійно напружена, персонажі – не статичні, вони у русі, щось кидають, читають, рвуть, тільки не стоять на місці. Відсутні і звичні декорації, їх замінюють звичайні побутові речі: столи, стільці, поламані двері, танцювальні майданчики.

Окремої уваги заслуговують у п'єсі деякі слова героїв. Саме вони і вказують на місцями, сміливе ставлення Ван Пейгуна до політичних і культурних подій, що відбулися у країні (згадка про розкритикований роман 14 ст. «Річкові затони»). Так, Цзян І, висловлює думку про те, що людина – це ніщо інше, як «три рази сито поїсти, один раз поспати, і ще три грами горілочки...» [6, с. 383]. Оновленню передують і зауваження Жінки-ударника, щоб усі швидше рушали в дорогу, не зупинялись на досягнутому. Сміливими, як для китайського соціуму, є і слова Юй Дахая про те, що «наша держава не вирішує корінних питань системи» [6, с. 391], бо більшість навіть

не розуміє, який лад буде. Той самий Юй Дахай і порушує питання соціальної нерівності, коли «простим людям нічого не залишається!» [6, с. 402].

Новим у драмі стало і поєднання слухово-зорових образів. Звичайно, не було 20 видів посмішок, як у класичній драмі, замість того емоції передавалися через репліки, в яких автор вкладав біль, смуток, злий сміх. Відповідним ставав і синтаксис: речення використовувалися питальні чи окличні, без смислового перевантаження, подекуди уривчасті.

Отже, сенс людського життя, роздуми про призначення людини, філософське бачення майбутнього знайшли своє віддзеркалення у новітній китайській драматургії і, зокрема, творі Ван Пейгуна «Ми».

Список використаних джерел:

1. Алексеев В. М. Китайская литература / В. М. Алексеев. – М., 1978. – 480 с.
2. Классическая драма Востока / под ред. В. Санович, М. Ваксмахер. – М. : Худ. лит., 1976. – 878 с.
3. Літературний словник-довідник / За ред. Р. Т. Гром'яка, Ю.І. Коваліва, В.І. Теремка. – К.: ВЦ «Академія», 2006. – 752 с.
4. Меликсетов А. В. История Китая : учебник / А. В. Меликсетов. – 2-е изд., испр. и доп. – М. : Изд-во МГУ, 2002. – 736 с.
5. Меньшиков Л. Н. Реформа китайской классической драмы / Л. Н. Меньшиков. – М. : Изд-во вост. лит., 1959. – 241 с.
6. Современная китайская драма : Сборник : пер. с кит. / сост. и послесл. В. С. Аджимамудовой и Н. А. Спешнева. – М. : Радуга, 1990. – 445 с.
7. Сюжет // Словник української мови : Академічний тлумачний словник. У 11 т. – К. : 1970-1980. – Т. 9. – С. 907.

Кравченко Є. О.

студент факультету лінгвістики

Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»
м. Київ, Україна

АЛЮЗИЯ У ЛІНГВІСТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕННЯХ

Досліджуючи мовні явища, слід розглядати їх в межах декількох наук, оскільки для повноцінного обґрунтування принципів їх функціонування та дослідженні їх ознак ми часто звертаємось до суміжних дисциплін. Саме тому явище алюзії досліджувалося в різних аспектах у літературознавстві, лінгвокультурології, стилістиці та інших наукових напрямках. Кожен із цих напрямів створив власні теорії алюзії, які зазначали складність цього явища.

Міжтекстовий зв'язок й референції, що виражаються у формі алюзій, найчастіше знаходять відображення в текстах літератури. Єдність автора з літературним простором віддзеркалюються в поезії письменника з метою вираження нерозривності його зв'язку з літературним процесом і культурним досвідом. Так, наприклад, поезія Дж. Мільтона характеризується численними алюзіями на твори своїх епічних попередників, Гомера, Вергілія, Данте, а поезика романістів, зі свого боку, – множинними алюзіями на творчість Дж. Мільтона. За І. П. Ільїним, це так звана реакція на попередні тексти [5, с. 206]. Часто в наукових матеріалах зустрічається термін «літера-

МАТЕРІАЛИ МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

«СУЧАСНІ НАУКОВІ ДОСЛІДЖЕННЯ
ПРЕДСТАВНИКІВ ФІЛОЛОГІЧНИХ НАУК
ТА ЇХНІЙ ВПЛИВ НА РОЗВИТОК
МОВИ ТА ЛІТЕРАТУРИ»

7-8 квітня 2017 р.

м. Львів

Видавник – «Наукова філологічна організація «ЛОГОС»

Адреса кореспонденції: 79000, м. Львів, а/с 6153

Електронна пошта: events@logos.lviv.ua

www.logos.lviv.ua, Т: +38 050 824 76 91

Підписано до друку 10.04.2017 р. Здано до друку 11.04.2017 р.

Формат 60x84/16. Папір офсетний. Цифровий друк. Ум.-друк. арк. 9,99.

Тираж 100 прим. Зам. № 1104-17.